

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ЦІНА
ОДНОГО ТРИМІРНИКА
20 сот.

Та хоч все було готове, виліз п. Пан. не наставив. В тім часі розпочалися тайні наради над підготуванням перевороту у Львові. Виліз здержувала головно недостача людей (21) і гроша. Директор одної фінансової інституції віобраз був 2 тис. хорон, але того було мало. З кімцем жовтня 1918 п. Пан. був у Києві, щоби там найти фонди на виліз у Швейцарію і на помяток організації легіону, що став

* Директором протинастрієської й про-
паганди між союзними
народами Австро-Угорщини був австрій-
ський публіцист Стя. — Ред.

Ного ідея фікс: і справді там через п. д-ра Дмитра Левицького одержав він 6 тис. гривень на політичну роботу. Думав з Києва їхати просто у Швейцарію, тільки один день задержуючись у Львові і тому заздаягіді зложив спол. дорожній вагзон в гардероб львівського двірця. Але коли 1. листоп. 1918 приїхав на Підзамче, у Львові вже велися вуличні бої, а головний двірць з його „безталанними вадівками“ був уже в польських руках.

Мій „негосподарський“ пляч завалявся заплісавши в Австрії, клялися пізнавши великої Польщі... Нас розторопили, як джигу, неминувши „обстаними“, а помагаючи у тому безнадійна сплота та безхарактерність наших промисловиків.

І тому то ми не були антантськими союзниками і комбатантами, як Чехи і Польки, і не мали голосу на мировій конференції.

Радянська Україна.

Всесоюзна Академія Наук і Всесоюзна Інститут Академія Наук.

Кореспондент харківських „Вістей“ мав розмову з проф. Яворським, завідувачем Головнавукою на Україні про становище і майбутню роль Всеукраїнської Академії Наук у зв'язку з переїздом російської Академії Наук у Всесоюзну. Проф. Яворський сказав між іншим: „Що до становища нашої Української Академії Наук у сучасному й майбутньому, то неоправдані є побоювання декого з громадян, що, мовляв, проголошення Союзної Академії Наук обмежить наукову діяльність Української Академії Наук. Я думаю, що саме навпаки й тепер сфера діяльності Української Академії незвичайно поширяться, вона матиме нині змогу у всіх напрямках використовувати здобутки Союзної Академії для дальшого поглиблення й поширення їх в умовах української дійсності, а тим самим піднести українську культуру на належну височину. Питання йде тут не про розмежування наукової праці в окремих національних республіках, а про координування багатіших загальних дослідів їх у конкретних місцевих умовах. На святі роковин Російської Академії багато вчених цікавилось науковою працею на Україні. Цікавилися особливо представники східної науки. А деякі з них рішили навіть як найтісніше зв'язатися з українськими науковими установами. Моє перебування на ювілеї у характері представника українського уряду використав я для широкої інфор-

мації про наукову й культурну життя на Україні. Зокрема пошастило мені одержати згоду від декількох видатних наукових робітників приїхати для постійної роботи на Україну“.

(„Вісти“).

Партійні школи на Україні.

На Україні є 29 партійних шкіл. З того 20 шкіл належить до типу першого ступня партійної. Навчання відбувається в Харкові всеукраїнських невеличких представників усіх партійних шкіл. На тіх нараді підкреслили, що в школах необхідна підняти число селянських учеників, рішучо між іншим віддати в школах першого ступня 45 відсотків місць для селянських учеників, а в сільсько-господарських районах підняти цю цифру селянських учеників до 70 відсотків. В школах другого ступня рішено запланувати для селян 40 відсотків місць. На випадок недооборішено приймати і позапартійних селян, що задовольняли би всі вимоги. На відкриття нових партійних шкіл не дається дозволу тому, бо не достатє лекторів. У зв'язку з гэслом „обліччям до села“ змінено лещо програму партійних шкіл. У тих школах українзації не перевелено, бо нема українських лекторів. Українізації можлива тільки тоді, коли будуть українські лектори, а тепер всього тільки 26 відсотків тих лекторів володіє українською мовою. Всі учні партійної одержують стипендії. На нараді говорив репрезентант центрального комітету Кп(б)У Корнішук між іншим так: „Вся сільська обстановка виказує, що на селі маємо культурних людей і організаторів, а проте на селі є радянський матеріал, що потребує обробки. Без перекидки культурних сил на село, без поліпшення нашої роботи там — ми не прищепимо селянству комунізму. Перед радпартшколами стоїть завдання ленінського виховання своїх слухачів. Треба не забувати, що ми перебуваємо на Україні, де є національна культура і національне питання: Центр. комітет зараз звертає велику увагу на підготовку українців-марксистів“.

(„Вісти“).

Архів доби Богдана Хмельницького.

У селі Забілоче (біля Радомира) на Волині знайдено архів часів Богдана Хмельницького. Дуже інтересна та його частина, що містить переписку з московським „приказом“ і польським урядом. Газета „Красный Архив“ підкреслює, що цей нововідкритий архів, має величезне значіння для історії України.

Відкрив його проф. Білецький. Велику ціну мають також спомини очевидця про похід Богдана Хмельницького.

Підготовка до святкування 29-тих роковин революції 1905 р.

По відкриттєвчому семінарі пролетарської диктатури йдуть у нічному Радянському Союзі великі підготовки до святкування десятиліття революції 1905 р. На Україні обговорюють ці обкопичення і в інших надсвітських. 20. грудня н. р. В підготовці свята бере велику участь комуністична партія більшовиків України, яка мобілізує для цього всіх своїх членів. Вона бажає, щоб святі цих роковин стали масовими, та щоб мало „поглиблено-пропагандистичний характер“. Слід замітити, що рівночасно припадають і 100-літні роковини повстання декабристів 1825 р. З роковинами повстання декабристів нероздільно зв'язана смерть великого поета декабриста Ріпкева. Таким чином на грудень випадає одночасно аж три свята: роковини дах революції і смерті одного з найідейніших російських революціонерів.

Українізація преси.

Центральний виконавчий Комітет Кп(б)У, вислухавши на одному з останніх засідань реферат про українізацію радянського апарату і партійних установ, ствердив, що за останні два роки українські газети збільшилися числом і тіражем. Комітет встановив сітку місцевих газет і рішив українізувати сім місцевих газет на половину, а всі селянські газети видавати виключно українською мовою. „Селянську Правду“ рішено перетворити на тижневик, а „Радянське село“ оставити як масовий селянський орган, що виходитиме два рази в тиждень. Далі рішено українізувати Рату (Телеграфічна Агенція України) і розпочати українізацію комсомольської та дитячої преси крім тієї, що обслуговує національні меншості.

(„Вісти“).

По широкому світі.

На представника С. Р. С. Р. у Праві був приготовлений заговор: пляч його видав один емігрант; у зв'язку з його ревеліціями арештовано кілька осіб, яких імена держать ще в тайні.

Англія ставить проект скасувати підводні лодки. Зєдинені Держави вважають цю пропозицію незвичайно важною. Якби не вороже

становище Франції, остання антантська конференція була би прийняла такий проект.

С. Р. С. Р. зриває економічні аносини з Голландією, яка відмовилась призначити радянський уряд de jure.

П'юйд Дитчиди вибирається до Москви в неофіційній характері, щоб познайомитися з господарсько-економічними відносинами в С. Р. С. Р. Мета поїзду: вибороти проект нових англо-радянських взаємин. Збістка з радянських джерел, неперевірена.

Війна в Сирії кипить далі. Відділи повстанців захопили частину Дамаску; французька артилерія обстрілює місто. Міста Палестини суміжні зі Сирією поважно загрожені наступом Друзів. Англійські війська одержали наказ не пустити Друзів на палестинську територію.

За рідну землю.

Довісочна нарада в Галичі.

Галич, 15. листопада 1925.

Дня 8. листопада 1925 р. відбулася в Галичі на Залузі повірочної нарада з сповіді земельної реформи. Зібраних було понад 100 людей, які після вислухання реферату д-ра Володимира Левицького, адвоката в Галичі, про постанову польського проекту земельного закону, ухвалили відомі резолюції та підписали протест проти ухвалення кривавих українських наріз земельної реформи некомпетентною до цього Установою.

Віча в тій справі не могло відбутися ізза недостаті відповідного локалію.

Кінець великого кримінально-політичного процесу.

Монархисти, анархисти і поліція.

У Парижі закінчився процес, що дав матеріал для шаленої сенсації на протязі місяця. Два роки підготовлялись до цього. Центральною особою процесу є один з провідників французької революції, ректор, посол і письменник в одній особі Леон Доде, син відомого письменника Альфонса Доде. Викінним пунктом процесу була таємна смерть його 15-літнього сина, якого наїшли 24. листопада 1923 р. пробитого революційною кулею в автомобілі шофера Важота.

Тоді паризький орган анархістів „Ліберте“ приніс звістку, що молодий Філіп Доде належить до їх партії і взяв на себе виконати атентат на свого батька, як його ідейного ворога. Причини смерті не була ще роз'яснена такою заявою. Поліція мусла обмежити протоколом, який стверджував, що Філіп Доде скінчив самогубством, тим більше, що держав у нестій руці революції. Політична поліція поклала чимало свідків, які заявили, що молодий Доде був анархістом і що конфлікт його неспівзвучен з пересадженнями батька, приволоди його до акту розпук: розпорошитись з життям.

Леон Доде доказував у своїй монархістичній органі „Аксіон Франсез“ саме

бокоморських, якого спеціальністю була льогіка.

— Ви мусите дістатися на верш моря, а потім мусите піднятися ще понад морське зеркало, тоді будете могли бачити все: повітря, небо, сонце, місяць і зорі.

— Існують лише речі, котрі можна доказати! — сказав старий професор глибин моря, що був математичним генієм. — Чого мені хто-небудь не докаже в тій сфері, а якій я порушуюся, це для мене глум! Кінець!

Громада зовсім розумних Глибокоморських кивала задоволено головами на знак згоди.

— Врешті! — додав молодий мешканець дна моря, якого уважали талантом, бо був сильно безякийний, — ми вже приймали в себе багато гостей з тав. „вищого світа“, і врешті читали лещо — але таких мітів, як оце ти пускаєш нам, вельмишановний приятелю, нам ще нічого не підсував.

— Я можу лише сказати, відповіла літаюча рибка, — що я не фантазую, а подаю факти! Прямуйте з наших глибин вгору, в янїшій сфері, то будете могли узавіти про те, про що я вам розказую! Ви будете могли бачити, що повітря і небо, сонце, місяць і зорі яхно в зєркалі воли — і ви будете

МАКС ГАЕК.

Літаюча риба.

Переклад Фейлстон відомого чеського журналіста й письменника Максима Гаєка, був поміщений у щоденному виданні „Прагер Прессе“ з 5. жовтня н. р. ч. 272. Змальовани в ньому ситуації й настрої відносяться до сучасної сатири не лише на відносини близькі письменникові, але і на відносини в нашій сучасності. Не знаюючи не досвід останніх літ, заскорузлості думки й парадістично в настроях, особливо галицько-української частини нашої суспільності не дає їй і сьогодні змоги вирватися із вузьких рамок духових інтелекту, та духового злиденного існування. Відноситься це до політичних, культурних і т. д. гуртів існуючих на цій частині української землі, до інтересів не лише загальнонаціональних, але й загально-культурних.

Від перекладача.

На спомин д-ру Рудольфові Штайнерові.)

Літаюча риба, *Dactylopterus volitans*, одного дня відвідала риби морського дна. Це — як відомо — і риби, яких зорові органи шораз більше занекають, бо вони приваковують шораз більше до темряви морського дна і тим самим не потребують очей.

Отже дактильоптерус, що була до певної міри говірлива, хотіла розказати дещо своїм темним своякам про вищий світ, в якому вона сама жила, хотіла сповістити їх про свої найновіші досвіди. Вона думала, що ті добрі люди чуять так рідко про це, що діється понад їх головами.

— Чи ви знаєте, що існує повітря, атмосферичне повітря? — почала вона безпретенційно.

— Повітря? Атмосферичне повітря? Ніколи й не чули! — загомоніли вибрані мешканці морського дна. — Це очевидно найновіше круїїство вищого світа!

— Я кажу вам: існує повітря. — Я сама вже в ньому літала! Його не бачимо, його не чуємо, воно не має смаку — але воно існує. Можете мені врити.

— Ну і що далі? — забурмотіли змудрені з морського дна.

— Як хто може виринати з води так, як я, то поведе в чудовий, легенький, прозорорясний і ніжний елемент, що зветься повітрям. — Там діється щось таке, як в казці: видно неамірне склепіння неба, а на небі єсь блискача величезна куля, якої ясність так спить, що не можна й глянути. Цю кулю зовуть сонцем.

— Ти великий поет! — сказала

одна з риб морського дна. — Слухаючи твоїх фантазій, робиться моторошно!

— Фантазування, це ще далеко не поезія — заважчила инша з глибоко-морських риб, що мала критичну жилку та жовчевий темперамент.

Дехто з Глибокоморських починав бавитися цілою цією справою. Мала дактильоптерус розказувала все щось нового.

— Повітря, небо, сонце — дуже цікаво! Далі нехай вилумує! — Так думали вони та позакурювали люльки.

— Як настане ніч, д'ється чарівна зміна, — розказувала далі рибка з вищого світа. — Сонце зникає по-малу, починає з другої сторони, на краю моря, в глибину, а тоді являється нова світляна куля, що розсїває по морі нове, срібне світло. Це місяць! А довкола місяця, як далеко глянеш очом, блискотять і мерехтять нечисленим світлом, більш менші, барвисті і білі! Це зорі.

Збори Глибокоморських розвеселилися настільки, що кинкала „славно!“ Але це була іронія.

— Місяць, зорі — чудово! Нічого й казати! Але що станеться, любий друже, як що ми не віримо цій історії? Як ти нам докажеш це? — запитав один учений зпоміж Гли-

Політичний заклад Поетичного даху останній літ іде відмова освітнього і господарського життя в миколаївському сільському повіті. Це як відомо, частина життєвського політичного повіту, сільського колективного господарства. Повада, яка перед війною українська національна думка і свідомість зобов'язала собі тут по-городжанинству. Уже тоді почалися були організації читальні "Просвіти", "Сільськогосподарської кооперативної спілки", "Соколя" і т. ін., але все це перервало війною. Із боротьби від, як: Ленча, Дроговицького і інших читальниць тоді наші села, включно до Росії. Та що перешкоди були там, включно до істотного більшовицького режиму (богато вернуло останніми дітьми), відкинуто ім очі. Сьогодні усе молоде покоління свідомо українське. Але ще й досі москвофільство не ліквідоване і проявляється в новому одязі створеному групою "Волі Народу". Немає ж і диктатури, як вказано, що цей кутоско Галичини уявляє собою ще й досі єдиний поміщицький загрозник. Тут фундація гр. Скарбика із близько 80.000 морганів ліса і рілі, тут посілости гр. Липицького ліса і Ровдоль і околиці, тут та коронського в Ровдоль і околиці, тут та поміщицький, як миколаївський Кавковський, Полеський в Рудниках, Стефанів в Черняхіві і т. ін. Суспільно-господарський відділ цього селення і робітника нечуває. Різного робітника платять так низько, що не вистить на мінімум існування. (пересічно 80 сот. денно в літі), а села є, як хотять купити сел в панських лісах, мусять відкобачити — як це діється в селах заряджуваних закладом в Дроговицькому — сільськогосподарському, бо мусять майже за лари позити дрова до закладу і оплачуватися в різних формах управління фундаційного майна. Те саме з наймом землі та сьомжатеї від фундації.

Поміщики поставили про обсягу парохій Миколаївщини самими крестурями давнього, москвофільського типу. Давої вони поклада, як англасда пастир, який живе в селянському переконанні, що церква, парохіє і усе, що йому підлягає в парохії, на те тільки й існує, щоб служити для користі і більшості селян і величностей. Згалати лише оо. Філаретова з Демі, Сенишина з Розвадова, Юрковича з Ровдоль, а з молодших ославленого Сенишина з Ілова, Калинюка з Писочної та відомого Яворського з Рудник. Селенство, в більшості невичайно темне, призначене до крива, і молоде покоління має перед собою важку задачу: переломити старе зло і створити нове життя. Завдання не так трудніше, що ні звідки ждати помічч. Решта свідомого українського учительства, яка остала з передвоєнних часів після переселення багатьох за захід, не може ахорити в рахунок при великій якоїнебудь організованій праці, а світської інтелігенції, яка хотіла б вийти з веді не діло, майже нема. Кілька одиниць, що осіли на селі, розгубилися в лісах шкідливого життя, шукуючи казали хліба. Таким способом в Миколаївщині усяка освіта і господарська організована праця мусить йти передусім силами сільської частини селенства і міщан, при слабкій допомозі маленької групи інтелігентів.

Протягом всього й літа цього року відбулася лютова читальня "Просвіти", переведена делегатом філії з Житачева. Виявилось, що з досі існуючих читальні "Просвіти" розвиваються досить добре читальні в Роздоль, Розвадові, Демі, Дроговицькому, Волі великій. Сльбіше, хоч як жалко не констатувати, розвивається читальня "Просвіти" в Надтичах, після того як усунулися від активної участі, наслідком непорозуміння місцеві два інтелігенти п. М. П. і А. М. Це одна із найсвідоміших громад судового повіту і при зборі волі громадян можна би там зробити дуже багато. Відносно слабо іде праця читальні "Просвіти" в Миколаєві, який відрізняється амаганні й голови п. д. М. К. Причиною цього недостача координаті амаганні міщан і місцевої світської та духовної інтелігенції, а крім того принципів будови дому читальні, розпочатої з кінцем 1924 р. наслідком незавершення спершу церковники, а після адміністративними властями акту щодо передачі куска церковної парцелі під будову дому. Окрім кількох драматичних вистав і принагідних сходів читальня не проявляє більшої діяльності із шкодою численної людності того українського містечка.

Після кількісної перерви, по роз'ясненні давних, поставили нові читальні "Просвіти" в Писочній і Черняхіві. В Черняхіві о. Калинюк постарався свого часу дуже хитрим способом, що майже давній читальні "Просвіти" ще перед її розв'язанням урядом, беззастовицею перекла без відповідного забезпечення читальні. Поки що справа того майна нерішана, а в руках Головного Виділу Товариства лежить його віднакнення, єсть фактично судовою дорогою. Врешті подано до затвердження статута читальні "Просвіти" в Рудниках і Малехові, а незабаром прийдеться чергу і решта сіл. Таким способом

стане актуальною справа утворення філії "Просвіти" в Миколаєві, по складенні її від філії в Житачеві. Діло не повинно стати старим головним селом і міщан, при допомозі тих невичислених інтелігентів, що виявляють уміння й охоту допомогти поборову ділу.

Москвофільські закладиють контрреволюційні читальні, хоч скар москвофільство старожиттєво спротивилося, як в Дроговицькому, Писочній, Черняхіві і т. ін. Перша загалом організується не різно: селянсько-миколаївська філія дають тин читальні імена святих: Андрес, Володимир і т. ін. навіть фірму "Міслюна" і тим способом підосновою перкви організують сільську редакцію, яка складається із елементу старописьменного, прихильного дуром і елементарно-москвофільського, скучного біля престолу "батюшот".

Найкраще поставлене освітнє діло в читальні містечка Роздоль, а то селами селян міщан. Читальня, якої головою п. М. К. закупила дуже галузю реальності за складки свідомого міщанства, унаслідок гарної театральної сцено, сел і т. ін. Дня 2. селення п. р. відбулося при участі гол. Тов. "Просвіти" проф. М. Галушчинського, д-ра С. Філарета, делегата філії з Житачева, делегати читальні з повіту і багатьох гостей вночісте посвячення нового дому. Є амаганні будувати власні дома і по селах як Демі, Розвадові і ін.

Віднову кооперативних організацій розпочав знов тин Роздоль Заг. Зборам кооперативів "Згода" весною 1924 р. Існують заклади, або відношені в мичулому і бичулому році сільських кооперативів: в Миколаєві, Верні, Демі, крім того миколаївський в Розвадові, Верні, Надтичах. в Рудниках існує вже давня під патронатом Виділу Самовидувачів. Перші розвиваються досить слабо. Є велика потреба спокійних кооператив по селах, але кооперативне діло вимагає більш усього великого освітлення і амаганні. Миколаївська кооператива, яка має дуже солідний провід, повинна дати ініціативу в тій справі і придати факхову силу, яка не лише допоможе би до розвитку місцевої кооператива, але й до заснування кооператива по селах, де є потрібні умови для їх розвитку, а в деяких напрямках до створення в Миколаєві повітового союзу. Зваживши, що повіт перед війною був вельє засісний жидівськими банками та що створення "Власна Поміч" в Миколаєві була однією солідним, оперативним кооперативним підставі джебелом кредитну для селян, оказується тепер — як опис з перших — потреба заснування кооперативу кредитової, чи то самостійної, чи у формі відділу при існуючій кооперативі "Своє Поміч" в Миколаєві. До цього й вимагає її теперішня управа під провідом п. д-ра М. Ч.

Політичне положення в повіті зовсім замірило. В останньому часі дуже живо заінтересувалися тутешнім селенством людство (Związek), а навіть в П. П. С. (Ruch в Писочній, Рудниках, Розвадові). Ізв'язі званна мають тут свої заводи. Це пересторога для українських політичних партій! Вони повинні заінтересуватися по-вітом і організувати його.

3 судової селі.

Процес Штайгера.

Двадцять дев'ятий день розправи.

Перед розправою заявив провідник тинбулату, що віденська поліція прислала писмо з 14. XI, в якому повідомляється, що до неї згодилось двоє свідків, які знають, що віденські українські кола надали на те, що в серпні 1924 р. у Львові було виконано атентат на президента Польщі. Прізвись тих свідків провідник розправи не показав.

Свідок Михайло Лесняк, банковий урядник, а тепер жоніп 19 п. п. стояв в часі атентату на платформі трамвайного возу, який затримало напроти крамничі Стоїнського. Звідтам бачив, що з другого ряду людей, які стояли на дорозі від вул. Коперника, кинула хтось бомбу. Ні особи ні піднесеної руки свідок не бачив, бо рівночасно піднеслося багато рук для пригнітання президента. За те бачив він лет бомби зовваже понад голови людей і тому виключає, що би вона впала згорі. По кількох перших секундах публіка була незорієнтована. Щойно пізніше, коли хтось крикнув "бомба" — почало все тікати. Свідок виключає з трамваю і наближаючись до хідюка, побачив якусь панну, яка живо гестикувала та зачала, що виконавця змилував віт до брами ч. 1. На прозі тої брами побачив свідок мушину в окулярах зі семітськими рисами. Тоді то та панна сказала до пана, що її усновоював, такі слова: "Так, то той пан" і при цьому вказала пальцем на стоячого в брамі дробовий в окулярах. Він зійшов у той момент з порога і почав йти. Тоді його окружило кілька мушин, а він сказав: "я є урядником" і зробив рукою рух до спізної юншні сурдату, як би хотів легітимуватися. Свідок відійшов від того гуртка під враженнями, що відносно особи виконавця зайшла помилка, та що

по відбиттимуванню того мушину випустить.

На запит оборони, чи Пасторнаківа склала: "здається, що не той" — свідок відповів, що того не чув. Далі чув тільки голос про те, що замах виконало двоє людей і що брама дому ч. 1. є перекінливо, отже виконавши могли втекти.

Свідок капітан Рафал Ужендоскі був свідком, як Пасторнаківа вкатували на Штайгера скам'я: "Той пан, а бачив". На ті слова обурювачів зробив жаліт от, як би дитинчесь, що його про щоось тин просуджують.

Свід. Кароль Новак, приматний урядник зазначив, що вчесь готичи перед виходом президента двоє мушин на хідюку пон тин. Коперника, що віддали йому підозрілими. Один з них був низенький, сильно збудований 74—75-річний в гучному плаші, зегітатого криво. Він держав у руці записаний пакунок форми шпала. Другий був вищий і молодший у темному одязі. Перший сказав до другого так: "Господарю на другу сторону бо готов хіт подумати, що це бомба". Свідка ці слова дуже вразили, і він об'являв мушину перейшли на другу сторону до Пасажа Миколаєва. Кілька мінут потім бачив він тих самих мушин як повертали довгою брамою, але вже без пакунок. Поліції не видно було. За кілька урядни вони хотли перейти на протилежну сторону вул. Коперника пошук Пасажа Миколаєва, але поліцей аж не хотли їх перепустити. В часі шашотання понік виключили поліцей і один з них (вищий) сказав: "Прощу мене пустити, бо я мушу йти до праці". Перейшовши тої мушину став серед толпи людей, що стояли на дорозі. Свідок бачив потім з віддалення лет бомби і з напрямку її лету думав, що вона могла впасти з того місця, де стояв одинокий мушину. Це зрозумів в ньому думку про те, що бомбу міг кинути один з тих двоєх мушин, якими він інтересувався.

Потім відбитав провідник трибуналу писмо господарства відносно справ, яких вчасно вимагали оборона. Отже дня 3. вересня м. р. отозав митрополит Шептицький і ста з підписом української військової організації. В ньому організації мала заборонити митрополитові приймати предсета в перші св. Юра. Листа відслана капітала до поліції, де він і загинув. Опис в листі мала бути описана історія і мета тасинт організації, а також як-сь вчена опис, що атентат виконали правдоподібно тині організації.

До Ляндав ставджусь, що на поліції хтось мусів того листа заховати, і тож домагався, щоб його достарити до актів тенефільної розправи. Коли вчесь, що печатка на тому листі ідентична з печаткою на листах, адресованих до редакції "Халі", то ставе ясним, що всі ті листи походять від одної організації.

З достарятих поліцією фотографій виходить, що комуніст Харків є дуже полюбий до Штайгера і носить подібні до Штайгерових окуляри в темній сплян.

Далі вносить до Ляндав покликати на свідка урядника польського посольства в Празі Фіндріка, який мав ствердити при допомозі свого конфідента Зегмунта Рота, що Штайгер був комуністом і належав до групи "миколаївців". Ш поголоски, огеті на фантазії, треба раз ліквідувати. Належить також ствердити на основі зізнань Цехонського, що Пачишин не віг виказати свого "алібі" в день атентату.

Свідок Фланс Мішалек показав, що безпосередньо по замаху побачив на Гетманських валах знайомого з бачення мушину, старшого віку. Він сказав свідкові, що бачив того, який кинув бомбу. Він бачив, як потім виконавця разом зі своїм товаришем відійшов спокійно в напрямку вул. Кізіньського. Тимчасом поліція заештувала кого иншого. Свідок намовляв знайомого, щоб зложив ті зізнання на поліції, але він не зробив цього, хоч і обіцяв. Про те головня свідок свого часу прів. агентом Двернічкому.

Св. Алоф Фелдерер був из бачення камерні Де ля Пе. Бачив двоє підозрілих, що сховалясь в брамі дому ч. 1.

Свідок Орліані потвердив зізнання своєї жінки.

Лист до Редації.

Сьогодні одержали ми таке писмо:

Халіла Редації!

Прощу не мішати мені помістити у Вашій шановній часописі свідуючої моєї заки:

Зовсім випадково попали мені в руки деякі жидівсько-польські часописи, в яких, серед цілого ряду відомостей в зв'язку з відбудовою тепер процесом Штайгера, вичитав я — на моє велике здивування — всього рода "сензаційні" режиситіакож і про мою особу.

Стверджую тому, що згадав відомості, оскільки вони зачіпають мою особу — помітаючи їх у великій мірі провокаційний характер — виявляються неправдивими.

Прощу прийняти вислови моєї глибокої пошани!

Дня 13. XI. 1925.

Евген Коновалець.

ОПОВІСТКИ.

Львівський Український Театр під дир. М. Стадника.
З 10. XI. Сала Касин.
П'ятниця 20. XI. "Співач свого гора".
Субота 21. XI. "Найжвабша чардаша".
Неділя 22. XI. "Аноніми".
Тернопіль. Сала "Мішанського Братства".
Понеділок 23. XI. "Граф Люксембург".
Вівторок 24. XI. "Лісова пісня".
Від середи 25. XI. театр переїздить до Збаража. 813 2-4

Репертуар Українського Національного Театру О. Мітневича:
Жидачів. Сала "Сокола".
21. XI. "Вихрест".
22. XI. "Мануся Богуславка".
23. XI. "Майська ніч". 562 2-2

Український міщанський хор Д. Котика.
У Львові 20. XI. год. 6. вечора.
У Львові 21. XI. Драгоманівське свято.
Адміністративний Хор повідомляє, що і пересіли на Звіль, Хор дасть у Львові і самі "Народного Дому" у п'ятницю 20. XI. в годі 6. вечора великий популярний концерт з переконними співаками.
Щи на цей концерт знижені о 50 пр.
Білетя продає Народна Торговля.
768 11-2? Адміністративний.

Засідання Красного Комітету допомоги Голодному Селу відбулось у п'ятницю, дня 20. листопада в год. 6-й вечером в залі до Комітету (Ринок ч. 10. 1. пов.). На черговий порядок денний справи. — Д-р Д. Лопицький, В. Цеховий.

В. Ілля і Надія з Сімишанців Фенішні зі Станіславова зложили з нагоди відкриття кроти 30 зол. на фонд українських інвалідів. 818 1-1

Від аог.-техн. Т-ва "Поліс" в Львові. Отрим позиваються П. Т. Членів тогож Т-ва, що коли до дня 31. грудня н. р. не заплатять належних аккладок, перестануть бути членами. Вкладки прийматися в повелітні і сеседи від год. 6-й вечером в доміні Т-ва "Поліс", Львів, Ринок 10. П. пов. — РАДА Т-ва. 820

Дрібні оголошення.

КОНЦІ ПЕНТ. адібіш до самостійного ведення хазяйства, з поміткою і так-бачиською пастискою, з адвокатським іспитом гласа негайно послати. Зголошення на адресу о. Липинський в Телавім пошта Штайгера. 819 1-2

ВЛОРА у секретній вілі, симпатична, пошукє посати як вчючинця, господаря, жєлбіння до хонго або до дітей. Має сільотва. Зголошення на вул. Зюровля ч. 7. III. пов. Львів. 816 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редації не відповідає.

Д-р РОСТИСЛАВ ВІЛАС

Львів Потольного 4. П. пов. 775 ординує від 3-5. 4-5

Кооперативна тримотарських виробів румуні і машинист

"АЛЬФА"

появ вул. Коральницький ч. 3.
появляє всілякі замовлення і пересілки
Матеріал добрий. Виконання дуже старанне, ціли невисокі. 2-15

Загальні Зб-ші Видавничої Спільн.

"ДІЛО". кооперативна з обмиченком позуюно у Львові, відбудуться дня 30 листопада 1925 в год. 5. поволудня в жюкалі власній, Ринок ч. 10. II. поволудня з отрим порядком нарад: 1) Відкриття протоколу з послідних Зборів. 2) Звіт Дирекції і Надзвичайної Ради за діловий рік 1924/25. 3) Затвердження біляску за рік 1924/25 та розділ чистого зиску. 4) Звіт статута §§ 12, 15, 22, 26, 33, 35, 41, 43. 5) Внески і запита членів. — Звіт, рині замкнення і білісш виконанні в жюкалі кооператива на два тижні "Згода" рині нем Зборів. На випадок неможливості виконання статута члена членів, відбудеться того самого дня, о годіну п'ятій шє, а тім самім людомі і з тим самим порядком нарад другі Загальні Збори, які будуть управленні важкою рішати. Згідно на число присутніх членів. Дня 10. листопада 1925. — Надарка Рада.

Кооперативна "Українська Мигранція" в Чорткові визнає своїх членів до Зборів 14. зимового ухвалено Загальних Зборів 14. червня 1924 статуту доповнення свої уділі до висоти 10 зол. надлягають стати бути членами цієї Кооператива. 817